ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Διεύθυνση: Σταδίου 51
(Β΄ όροφος—Γραφείο 10)

105 59 ΑΘΗΝΑ — 3214.871

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1992

Αριθμὸς Φύλλου 38

το Οινοχώρι

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

Η Ορεινή Παρνασσίδα χρειάζεται επενδύσεις

ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η ορεινὴ Παρνασσίδα ανήκει στις προβληματικὲς περιοχὲς της χώρας μας, που χαρακτηρίζονται ιδιαίτερα για το χαμηλὸ επίπεδο ανάπτυξης.

Ο θεαματικὸς ρυθμὸς κατασκευὴς σύγχρονου ασφαλτοστρωμένου οδικοὺ δικτύου, μέσα στο 1991, αποτελεὶ ένα θετικὸ και ενθαρρυντικὸ βήμα βελτίωσης της τεχνικὴς υποδομής, αλλὰ αυτὸ απὸ μόνο του δεν είναι αρκετὸ για να γίνουν οι δυνατὲς αναπτυξιακὲς επενδύσεις, για τη σύγχρονη ανάπτυξη της περιοχής.

Η καλὴ αρχὴ έγινε αλλὰ πρέπει να υπάρξει συνέχεια. Συνέχεια με επενδύσεις σε τεχνική, κοινωνικὴ και οικονομικὴ υποδομή. Επενδύσεις που θα επιτρέψουν την εγκατάσταση εδὼ ενεργοὺ ανθρώπινου δυναμικοὺ και την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικὼν πη-

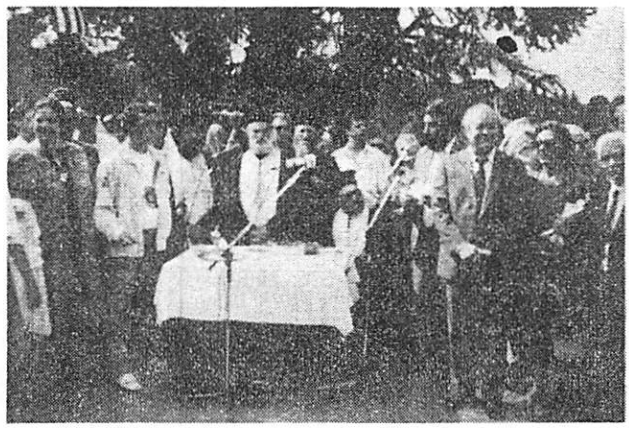

Απὸ την τελετὴ εγκαινίων ασφαλτόστρωσης του οδικοὺ δικτύου της ορεινὴς Παρνασσίδας, απὸ τον Υπουργὸ Συγκοινωνιὼν και Επικοινωνιὼν κ. Ν. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗ, στην περιοχὴ Βρίζες Παρνασσίδας.

γὼν της περιοχής.

Στις επενδυτικὲς προτεραιότητες που μπορούν να γίνουν για την επενδυτικὴ αναβάθμιση της περιοχὴς αναφέρουμε, ενδεικτικά, τις κατωτέρω:

* Την ίδρυση σύγχρονων Κέντρων Υγείας και αγροτι-

☞ Συνέχεια στὴ 4η σελίδα

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ & ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Απὸ σπίτια του χωριοὺ μας, που δεν κατοικούνται σε μόνιμη βάση, μας καταγγέλθηκε ότι πολλὲς φορὲς αφαιρούνται διάφορα αντικείμενα ή γίνονται καταστροφές. Αυτὸ είναι ένα φαινόμενο που ντροπιάζει τους χωριανούς μας και βεβαίως δημιουργεί προβλήματα ανασφάλειας για τις περιουσίες όσων απουσιάζουν.

Αυτὰ τα δυσάρεστα δεν μπορεὶ να γίνονται απὸ μεγάλους, πρέπει να είναι «έργα» παιδιών. Γι' αυτὸ οι γονεὶς πρέπει να τα συμβουλέψουν κατάλληλα ώστε όχι μόνον να μη δημιουργοὺν ζημιές, αλλὰ να ενδιαφέρονται και να προσέχουν τις περιουσίες των άλλων. Αυτὸ δεν είναι μόνο υποχρέωσή τους να το κάνουν αλλὰ είναι και ένα δείγμα πολιτισμοὺ του χωριοὺ μας.

Δεν χρειάζεται να γράψουμε περισσότερα. Το μήνυμά μας πιστεύουμε ότι θα φτάσει σε όσους... πρέπει να το πάρουν.

Στραβὰ και ανάποδα

ΔΑΣΑΡΧΙΚΟ... «ΦΙΡΜΑΝΙ»

Άλλο πάλι και τούτο! Η αρμόδια δασικὴ υπηρεσία της Φωκίδας, έστειλε στους συγχωριανούς μας «φιρμάνι» με υπογραφὲς και βούλες και τους προειδοποιεὶ ότι απὸ εδὼ και πέρα τα καυσόξυλα ΤΕΛΟΣ, γιατί, όπως λέει, τα δασικὰ αποθέματα της περιοχὴς «μηδενίστηκαν».

Θεὲ και Κύριε... πὼς έγινε αυτὸ και αφανίστηκαν τα απέραντα δάση του Οινοχωρίου; Δεν είναι δυνατόν! Φαίνεται πως ο συντάκτης του εγγράφου ήταν ακατατόπιστος ό ταν το έφτιαχνε ἠ πραγματικὰ δεν είχε μελετήσει την περιοχὴ ευθύνης του. Αλλιὼς δεν εξηγείται η χονδροειδὴς ανακρίβεια που διατυπώνεται στο έγγραφό του, αφοὺ κυριολεκτικὰ το Οινοχώρι «κολυμπάει» στα δάση. Δάση πλούσια και αιωνόβια, απὸ τα οποία, αιώνες τώρα, οι κάτοικοι του χωριοὺ παίρνουν απὸ αυτὰ τα χρειαζούμενα καυσόξυλα για να περάσουν ζεστὰ και ήρεμα τον πολικὸ χειμώνα που ενσκήπτει στην ορεινὴ αυτὴ περιοχή.

Μάλλον θα πρόκειται για κάποιο λάθος. Το έγγραφο θα προοριζόταν για κάποιο άλλο χωριὸ και από... παραδρομὴ έφτασε σε εμάς. Αν όμως πραγματικὸς αποδέκτης είναι το Οινοχώρι, τότε κάτι... πολὺ στραβὸ συμβαίνει με τις δασικὲς υπηρεσίες και στην περίπτωση αυτὴ το Υπουργείο Γεωργίας πρέπει το γρηγορότερο να λάβει τα μέτρα του να απαλλάξει την περιοχὴ απὸ τον ακατάλληλο εκπρόσωπό του που έχει στη Φωκίδα.

Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να παίζει με την ζωὴ των λιγοστὼν ανθρώπων που μένουν στο ορεινὸ αυτὸ χωριό. Ζητάμε απὸ τον Δασάρχη της Φωκίδας ν' αποκαταστήσει αμέσως την ηρεμία στους κατοίκους Οινοχωρίου που διατάραξαν χωρὶς λόγο οι υπηρεσίες του. Και ζητάμε ακόμα, αν θέλει να θεωρείται ικανὸς δημόσιος λειτουργός, να μελετήσει την περιοχὴ για να δεὶ τον τεράστιο δασικό πλούτο που υπάρχει σ' αυτὴ και να ενδιαφερθεὶ πραγματικὰ για τη σωστὴ καλλιέργεια, διαχείριση, ανάπτυξη και εκμετάλλευσή του. Και τότε εμεὶς θα είμαστε οι πρώτοι, εκείνοι που θα αναγνωρίσουμε ότι ο Δασάρχης της περιοχής μας είναι πράγματι ΙΚΑΝΟΣ και ΑΞΙΟΣ.

Αυτὰ για τη στιγμή, κι αν χρειασθεὶ θα επανέλθουμε εκτενέστερα...

Κ. ΡΟΥΛΙΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΑ
ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ
ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ
1992

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο Παναγιώτης Μπούρχας και η Τένια Γ. Ρούλια έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

— Επίσης αρραβωνιάστηκε ο Χρόνης Μούτσης με την Αγγελικὴ Κωστοπούλου.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΓΑΜΟΙ

— Ο Γεώργιος Αδάμος και η Βασιλικὴ Γ. Ρούλια παντρεύτηκαν στην Αθήνα στις 20.4. 1991.

— Ο Περικλὴς Χ. Στοφόρος και η Παρὴ Βασδέκη παντρεύτηκαν στα Καμένα Βούρλα στις 5.5.1991.

— Ο Ηλίας Απ. Ρούλιας και η Ντίνα Κατωπόδη παντρεύτηκαν στη Βάρκιζα στις 17.8.1991.

— Η Νίκη Αθ. Ρούλια και ο Γεώργιος Μπασιούκας παντρεύτηκαν στην Αθήνα στις 15.12. 1991.

— Η Αρχοντούλα Ι. Παπαπαναγιώτου και ο Αναστάσιος Καραγεώργος παντρεύτηκαν στην Μητρόπολη Αθηνών στις 11.1.1992.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Θάνος και η Μίντα Παπαπαναγιώτου - Βασιλακοπούλου απόχτησαν κόρη.

— Ο Αριστείδης και η Ελένη Σόλια απόχτησαν κόρη.

— Ο Χρήστος και η Μαρία Σταθοπούλου απόχτησαν αγόρι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Νίκος και η Άσπα Καλαμαρὰ βάφτισαν τα δυο παιδιά τους και τα ονόμασαν Αντώνη και Μαρίνα.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Βασίλειος Ρούλιας
— Σπύρος Ιω. Κασβής
— Γιάννης Ν. Μαραβέλης
— Πόπη Σπ. Κασβή
— Παναγιώτης Σταματάκης
— Αθανάσιος Στ. Παπαπαναγιώτου
— Δημήτρης Χρ. Αποστολόπουλος
— Βλάση Σόλια
— Χαρίκλεια Τσατσαρώνη
— Γεώργιος Φούντας
— Βία Ζωγράφου (μητέρα Δέσποινας Σπ. Ρούλια).

Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Ο Ευάγγελος Δ. Μακρής πέτυχε στα Τ.Ε.Ι. Λάρισας Τμήμα Ηλεκτρονικών.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΠΗΡΑΝ ΠΤΥΧΙΟ

— Η Ιωάννα Ν. Ρούλια πήρε το πτυχίο της Νομικὴς Σχολὴς του Πανεπιστημίου Αθηνών.

— Η Αγγελικὴ Αθανασίου Παπαπαναγιώτου πήρε το πτυχίο της Ιατρικὴς Σχολὴς Αθηνών.

— Η Ευφροσύνη Αθ. Ρούλια, επίσης πήρε πτυχίο Ιατρικὴς Σχολὴς Ιταλίας.

— Η Δέσποινα Απ. Ρούλια πήρε πτυχίο Παιδαγωγικὴς Ακαδημίας.

Συγχαρητήρια και καλὴ στα διοδρομία.

ΣΠΟΥΔΕΣ

Η Γιάννα Δημ. Ρούλια, μετέβη στη Γαλλία για αποπεράτωση των νομικὼν σπουδών της.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Η Βάλερη - Τζώρτζια Τσακίρη (Τσατσαρώνη) αποφοίτησε με το βαθμὸ ΑΡΙΣΤΑ από το ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ (DEREE COLLEGE). Σπουδὲς Οικονομικὲς με πτυχία στο α) MARKETING MANAGEMENT), β) MANAGEMENT AND ORGANIZATIONAL DEHAVIOR.

Για τη λαμπρή της επίδοση στις σπουδές, το ήθος και την εργατικότητα της απονεμήθηκε το μεγάλο βραβείο του Προέδρου (PRESIDENT'S AWORD) απὸ τον Πρόεδρο του Αμερικανικοὺ Κολλεγίου στη μεγάλη τελετὴ αποφοίτησης, που έγινε τον Ιούνιο στην αίθουσα τελετὼν του Κολλεγίου.

Η Εφημερίδα μας τη συγχαίρει θερμὰ και της εύχεται πάντοτε επιτυχίες τόσο στον επαγγελματικό, όσο και στον κοινωνικὸ στίβο.

Ακούω και γράφω

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

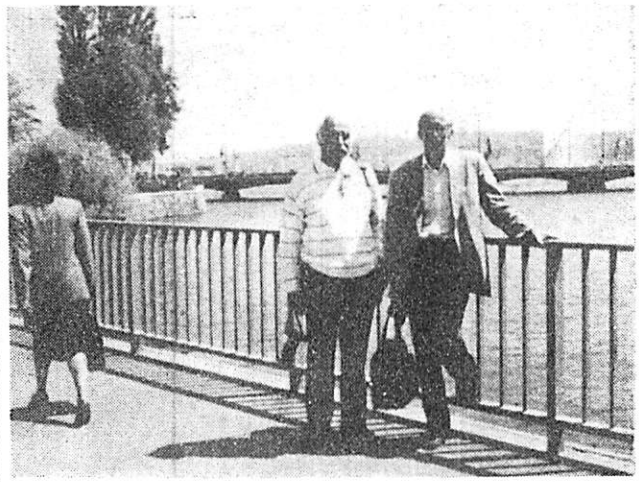

Απὸ τη συμμετοχὴ του Προέδρου και του Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου μας στο κλιμάκιο του Πνευματικοὺ Κέντρου Ρουμελιωτών, που επισκέφτηκε το Διορθόδοξο Κέντρο Ελβετίας, στη Γενεύη.

Στις 28) 5) 1991 κλιμάκιο του Πνευματικοὺ Κέντρου Ρουμελιωτών και της Ε.Α.Ρ., στο οποίο συμμετείχαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Γεώργιος Β. Πουρνάρας και ο Γενικὸς Γραμματέας κ. Παναγιώτης Κ. Παπαπαναγιώτου, επισκέφτηκε το Διορθόδοξο Κέντρο Ελβετίας στη Γενεύη. Εκεί τους υποδέχτηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ελβετίας και Έξαρχος Ευρώπης κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, που με μεγάλη συγκίνηση εκδήλωσε τη χαρά του γιατί υποδέχεται Ρουμελιώτες στη Γενεύη (Ρουμελιώτης και ο ίδιος) και τόνισε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του για τη Ρούμελη και τους δεσμούς των ορθοδόξων της Ελβετίας με τον Ελληνισμό.

Στη συνάντηση παρευρέθηκε και η Υφυπουργὸς Παιδείας Κα Κέλλυ Μπουρδάρα, που βρέθηκε στη Γενεύη για άλλο συνέδριο, η οποία μίλησε για το έργο του Διορθόδοξου Κέντρου Ελβετίας και την προσωπικότητα του κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Στη δεξίωση που ακολούθησε στην αίθουσα τελετὼν του Κέντρου, έγινε ανταλλαγὴ απόψεων για τη στενώτερη συνεργασία με το Πνευματικὸ Κέντρο Ρουμελιωτών και τη συχνότερη επικοινωνία με το Διορθόδοξο Κέντρο και τους Ομογενείς που βρίσκονται στην Ελβετία.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ-ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Γεώργιος Αποστολόπουλος (Καλοσκοπὴ) δρχ. 2.000.

Παναγιώτης Κεφαλάς δρχ. 1.000.

Χαράλαμπος Στοφόρος δρχ. 10.000.

Βασίλειος Σταθιάς δρχ. 1.000.

Νικόλαος Απ. Ρούλιας δρχ. 1.000.

Αικατερίνη Νικ. Ρούλια δρχ. 5.000.

Ιωάννης Γεωργ. Ρούλιας δρχ. 5.000.

Γεώργιος Στοφόρος δρχ. 2.000.

Βασίλειος Βιτάλης δρχ. 4.000.

Παναγ. Θ. Παπαπαναγιώτου (Ιερεύς) δρχ. 15.000.

— Ο Δημήτριος Απ. Ρούλιας και η σύζυγός του Λέλα κατέθεσαν υπὲρ του Συλλόγου 10. 000 δρχ. στη μνήμη του θείου τους Σταύρου Ρεσβάνη.

Ευθύμιος Β. Ρούλιας στη μνήμη των γονέων του Βασιλείου και Γιαννίτσας δρχ. 10.000.

— Ο Κώστας Ζαχαρόπουλος και η σύζυγός του Ασπασία προσέφεραν 95.000 δρχ. υπὲρ του Ναοὺ Αγίας Αικατερίνης, στη μνήμη των γονέων τους.

Θάνατοι πολλοί και θλίψη μεγάλη μας άφησε η χρονιά που πέρασε

Η ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΕΝΘΕΙ ΒΑΡΥΤΑΤΑ

Στο ετήσιο προσκλητήριο των παρόντων συγχωριανών μας δεν θ' ακουσθεί, από τους παρακάτω εκλεκτούς συμπολίτες μας, το «παρών» της ζωής:

— Θανάσης Παπαπαναγιώτου του Σταύρου ΑΠΩΝ.
— Βασίλειος Ρούλιας του Θεμιστοκλή ΑΠΩΝ.
— Ιωάννης Μαραβέλης του Νικολάου ΑΠΩΝ.
— Δημήτριος Αποστολόπουλος του Χρήστου ΑΠΩΝ.
— Σπύρος Κασβής ΑΠΩΝ.
— Παναγιώτης Σταματάκης ΑΠΩΝ.
— Γεώργιος Φούντας ΑΠΩΝ.
— Χαρίκλεια Τσατσαρώνη ΑΠΟΥΣΑ.
— Πόπη Κασβή ΑΠΟΥΣΑ.
— Βλάση Σόλια ΑΠΟΥΣΑ.

Μας έφυγαν κι έγινε το χωριό μας φτωχότερο. Ακολούθησαν το δρόμο της Ειμαρμένης που άρχει και καθορίζει τα ανθρώπινα. Το έτος 1991 ήταν γι' αυτούς το τέλος της πορείας που όρισαν οι θνητές της γένεσης. Μια πορεία σκληρή, εργατική, δημιουργική, για όλη τη ζωή τους.

Ένας ανηφορικός γολγοθάς που τελειώνει την ώρα που οι μοίρες προστάζουν.

Ήταν όλοι τους οι καλοί δρομείς, της ζωής. Πέρασαν από τον κοινωνικό στίβο με λαμπρές ανθρώπινες επιδόσεις. Κέρδισαν όλοι τη συμπάθεια, την εκτίμηση και την αγάπη συγχωριανών και φίλων. Στέριωσαν λαμπρές φαμελιές καταξιωμένες κοινωνικά. Έδειξαν έμπρακτα μεγάλη την αγάπη τους για το χωριό μας.

Η μοίρα Κλωθώ, που πλέκει το νήμα της Ανθρώπινης Επίγειας παρουσίας, τους οδήγησε ήρεμα στο χώρο της αιώνιας αναπαύσεως.

Αιωνία τους η μνήμη.

Στην κηδεία του Θανάση Στ. Παπαπαναγιώτου, εκ μέρους του Συλλόγου μας ,ο αντιπρόεδρος Κώστας Ρούλιας είπε τα εξής:

Αγαπημένε μας Θανάση,

Στέκω μπροστά σου χωρίς δύναμη και κουράγιο. Το ανθρώπινο χρέος όμως μου επιβάλλει να σου απευθύνω τον οφειλόμενο ύστατο χαιρετισμό εκ μέρους του «Συλλόγου Οινοχωριτών Παρνασσίδας», εκλεκτό μέλος του οποίου υπήρξες από την ίδρυσή του μέχρι και τη σημερινή αποφράδα ημέρα, 27 Σεπτέμβρη 1991, που φεύγεις για το παντοτινό αιώνιο ταξίδι σου.

Η απώλειά σου είναι τεράστια όχι μονάχα για την αξιολάτρευτη οικογένειά σου αλλά και για ολάκερη την οινοχωρίτικη Κοινωνία. Το πικρό κλάμα και ο αβάσταχτος καημός για τον πρόωρο χαμό σου, μας βουβαίνει σήμερα όλους, συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς. Γι' αυτό συγχώρησέ μας, που την τραγική αυτή ώρα δεν βρίσκουμε το κουράγιο ν' αρθρώσουμε όλα εκείνα τα πρεπούμενα λόγια του αποχαιρετισμού μας.

Το σύντομο πέρασμά σου από τον πρόσκαιρο τούτο κόσμο υπήρξε έντονα σημαδιακό, γιατί πριν απ' όλα και πάνω απ' όλα υπήρξες ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Άνθρωπος δημιουργός, έντιμος και γενναίος σ' όλη σου τη ζωή. «Υπήρξες» πόρα πολλά αλλά δεν μπορούν ν' απαριθμηθούν την ώρα τούτη που ο βαθύς πόνος σφραζίζει τα χείλη και το χέρι παραλύει με την πέννα μετέωρη πάνω στο χαρτί, όπου πρέπει ν' αποτυπωθεί η προσωπική σου ιστορία. Θα καταγραφεί όμως σε κατάλληλους καιρούς και το πολύπλευρο και ευγενικό σου ανθρώπινο έργο θα το αναφέρουμε πάντοτε με συγκίνηση σαν ένα αξιοσημείωτο παράδειγμα.

Υποκλινόμαστε με ευλάβεια μπροστά στη σορό Σου και καταθέτω λίγο χώμα Οινοχωρίτικης Γης, που έφερα σήμερα το πρωί από το αγαπημένο σου χωριό. Χώμα ακόμα νωπό, από τον ιδρώτα, το δάκρυ και το αίμα της διάρκειας των 58 χρόνων του ανθρώπινου αγώνα σου.

Αγαπημένε μας συγγενή, φίλε και συγχωριανέ Θανάση, Καλό σου ταξίδι και αιωνία σου η μνήμη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Αξέχαστε εξάδελφε,

Σε συνοδεύουμε όλοι σήμερα εδώ συγγενείς, συγχωριανοί και φίλοι στην τελευταία σου κατοικία. Ανθρώπινη μοίρα η ζωή και η πορεία προς το θάνατο. Κανείς μα κανείς δεν ξέφυγε απ' αυτή την ανθρώπινη μοίρα.

Οι καλοί λένε πεθαίνουν νέοι. Εσύ ανήκεις σ' αυτούς. Φεύγεις νέος. Πέρασες από τη ζωή ο καλός και ο αγαθός. Σπούδασες, όπως όλοι μας, με κόπο και στερήσεις. Έγινες ο λαμπρός επιστήμονας, ο καλός οικογενειάρχης, ο διακεκριμένος δημόσιος λειτουργός.

Έμεινες πάντα ο καλός Οινοχωρίτης με μεγάλη την αγάπη σου για τη γη των πατέρων μας. Πρόσφερες την αγάπη σου και τη βοήθειά σου σε φίλους, συγγενείς και συγχωριανούς.

Συγκέντρωνες όλες τις αρετές που φτιάχνουν τον θεάρεστο άνθρωπο. Δίκαιος, τίμιος, εργατικός, συμπαραστάτης, δημιουργός.

Η θητεία σου, μια ολόκληρη ζωή στο Υπουργείο Οικονομικών και στις Εφορίες που υπηρέτησες αδαμάντινη. Εργάστηκες κι έμεινες πάντα το λαμπρό στέλεχος με ήθος, ικανότητες και απαράμιλλη εργατικότητα.

Ο πρόωρος χαμός σου αφήνει ένα μεγάλο κενό:

— Θα λείψεις τόσο πολύ από το όμορφο χωριό μας που τόσο αγαπούσες.

— Θα λείψεις από τους φίλους και τους συγγενείς στους οποίους στάθηκες πάντα ο θερμός συμπαραστάτης.

— Θα λείψεις όμως πιο πολύ από την αγαπητή μας Ανθούλα και τα λαμπρά παιδιά σου.

— Θα λείψεις από τον κόσμο των συναδέλφων σου που τόσο σε εκτιμούσαν.

— Θα λείψεις από το Σύλλογό μας στον οποίο πάντα πρόσφερες τις καλές σου υπηρεσίες.

Θα μείνεις όμως σ' όλους μας κοντά το καλό παράδειγμα του καλού πατριώτη, συγγενούς και φίλου.

Αυτή την ώρα που οι μοίρες προστάζουν και χαράζουν το δρόμο μας σου λέμε με πολύ τη θλίψη το στερνό αντίο, και το καλό ταξίδι στον τόπο της αιωνιότητας. Πήγαινε ήρεμος στον τόπο τον χλοερό, τον τόπο της αναπαύσεως εκεί όπου όλοι οι θνητοί, γονείς, συγγενείς και φίλοι μας περιμένουν, την ώρα που προστάζει η μοίρα μας.

Από το Σύλλογο Οινοχωριτών, του οποίου υπήρξες εκλεκτό μέλος, κι όλους εμάς που σε συνοδεύομαι στην τελευταία κατοικία, σε αποχαιρετώ. Ας είναι καλό και ήρεμο το ταξίδι σου αξέχαστε εξάδελφε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που θα σε σκεπάσει. Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΑΒΕΛΗΣ

Ο Γιάννης Μαραβέλης έφυγε για πάντα από κοντά μας. Η σύγχρονη μάστιγα τον σημάδεψε σκληρά. Έδωσε τη μάχη με υπομονή, αντιστάθηκε με υπεράνθρωπη καρτερία και τελικά ήλθε η μοιραία ώρα που συντρίβει όλους τους θνητούς.

Μας έφυγε ο Γιάννης και χάσαμε τον καλό συγγενή, τον αγαπητό συνάνθρωπο, με το πλατύ χαμόγελο και την απέραντη καλωσύνη. Πρόσχαρος, καλωσυνάτος, γεμάτος από ζεστή αυθόρμητη θέληση να συνδράμει, να συμπαρασταθεί σε κάθε συνάνθρωπο.

Ο Γιάννης Μαραβέλης, Γιαλτρανός αλλά και Οινοχωρίτης. Λάτρης του χωριού μας κι ένας υπέροχος άνθρωπος της παρέας, του γλεντιού, που η παρουσία του στο χωριό μας ήταν ένα λαμπρό πανηγύρι για τους φίλους του. Και είχε πράγματι πολλούς φίλους. Είχε φίλους όλους τους χωριανούς μας. Είχε πάντα να μοιράσει τον καλό λόγο και την αγάπη του σε όλους.

Ο χαμός του καλού κι αγαπητού μας Γιάννη αφήνει ένα μεγάλο κενό σε συγγενείς και φίλους αλλά μεγαλύτερο στην καλή του σύζυγο Βαρσάμω και τα λαμπρά παιδιά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει.

Γ. Π.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΣΥΓΓΕΝΩΝ

— Στη μνήμη Αθανασίου Στ. Παπαπαναγιώτου κατέθεσαν αντί στεφάνου:

Σπύρος Βλασσόπουλος δρχ. 10.000.

Δημήτριος Απ. Ρούλιας δρχ. 10.000.

Παναγ. Κ. Παπαπαναγιώτου δρχ. 5.000.

Κώστας Α. Ρούλιας δρχ. 3.000.

Καίτη Αποστολοπούλου δρχ. 2.000.

— Στη μνήμη Ιωάννου Μαραβέλη κατέθεσαν χρήματα:

Γεώργιος Πουρνάρας δρχ. 10.000.

Κώστας Α. Ρούλιας δρχ. 3.000.

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

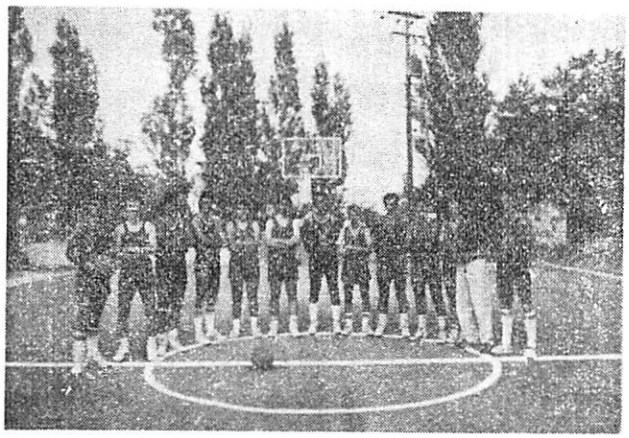

Από την αγωνιστική συνάντηση επίλεκτων ομάδων στο γήπεδο Μπάσκετ Οινοχωρίου την 17.8.1991.

'Οπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ο Σύλλογός μας βρέθηκε το καλοκαίρι που πέρασε στο ωραίο χωριό μας, με την οργάνωση τριήμερου πολιτιστικών εκδηλώσεων. Μια προσπάθεια, που χρόνια τώρα καταβάλλει, για τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τη συμβολή του στη σύγχρονη ανάπτυξη του χωριού μας.

Το πρόγραμμά μας μεγάλωσε. Το διήμερο των εκδηλώσεων έγινε τριήμερο. Μια πορεία ανοδική που σιγά - σιγά μεγαλώνει και γίνεται πλουσιότερη ποσοτικά και ποιοτικά. Η συμμετοχή των κατοίκων καθολική. Οι επισκέπτες από τα γειτονικά χωριά πολλοί. 'Ενα τριήμερο γιορτής και χαράς.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 17.8.91 το πανηγύρι του Αγίου Αθανασίου το οποίο δεν έγινε από τις κακές καιρικές συνθήκες. Το υπαίθριο πανηγύρι δεν έγινε αλλά έγινε, την ίδια μέρα, πανηγυρική λαμπρή θεία λειτουργία, με αρτοκλασία, στο ωραίο παρεκκλήσι της Παναγίας του Νεκροταφείου. Την εορταστική ατμόσφαιρα ακολούθησε Συλλογική επιμνημόσυνη δέηση στον περίβολο του Ιερού Ναού με τη συμμετοχή όλων των κατοίκων. Μια δέηση μνήμης σ' όλους όσους έζησαν κι άφησαν την τελευταία τους πνοή σ' αυτή τη γραφική γωνιά της Ρούμελης.

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 18.8.91 πραγματοποιήθηκε στο γήπεδο Μπάσκετ της Κοινότητας συναρπαστικός αγώνας μεταξύ των ομάδων Μπάσκετ του Γυμναστικού Αθλητικού Συλλόγου 'Αμφισσας και επίλεκτης ομάδας της Φωκίδας. Τις ομάδες καλωσόρισε ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Γεώργιος Πουρνάρας και ευχαρίστησε, εκ μέρους των ομάδων, για τη θερμή υποδοχή, ο οργανωτής της αθλητικής συνάντησης κ. Δημήτριος Μακρής. Μετά το τέλος του αγώνα ακολούθησε συνεστίαση και ρουμελιώτικο γλέντι σε ταβέρνα του χωριού, με τη συμμετοχή αθλητών και κατοίκων.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ 19.8.91 πραγματοποιήθηκε ημερήσια εκδρομή με επίσκεψη ιστορικών και τουριστικών περιοχών των Νομών Φθιώτιδας και Μαγνησίας και συνεστίαση σε εξοχικό κέντρο του Πηλίου. Ειδικότερα σημειώνουμε την επίσκεψη στη Στυλίδα, Αλμυρό, Αγχίαλο, Βόλο και πολλά χωριά του Πηλίου. Η μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων και το κέφι που επικράτησε σ' όλη τη διάρκεια της εκδρομής άφησαν μια ωραία ανάμνηση στους εκδρομείς.

Από την εκδρομή των Οινοχωριτών στη Φθιώτιδα και Μαγνησία την 18.8.1991.

ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

☞ Συνέχεια από την σελ. 1

κών ιατρείων.

* Την εξασφάλιση της λειτουργίας σχολείων, σε ενότητες Κοινοτήτων, που θα συνδέονται συγκοινωνιακά.

* Την ίδρυση ΜΟΤΕΛ, σε επιλεγμένες περιοχές, κατά το σύστημα των «ΞΕΝΙΑ» του Ε.Ο.Τ.

* Την εξασφάλιση σύγχρονων επικοινωνιών και συγκοινωνιών και ειδικότερα τη συγκοινωνιακή σύνδεση Σιδηροδρομικού Σταθμού Μπράλλου με την ορεινή Παρνασσίδα.

* Την οικονομική ενίσχυση των Κοινοτήτων για την ίδρυση σύγχρονων τουριστικών ξενώνων.

* Τον προγραμματισμό ίδρυσης και ενίσχυσης παραγωγικών βιώσιμων μονάδων για την αξιοποίηση των δασικών, κτηνοτροφικών, γεωργικών και τουριστικών πόρων της περιοχής και τη βελτίωση του περιβάλλοντος.

Οι πολλές οικονομικές δυνατότητες που παρέχονται σήμερα από τα Εθνικά και ΕΟΚικά Περιφερειακά Προγράμματα, για την αναβάθμιση των προβληματικών ορεινών περιοχών, μπορούν να συμπληρώσουν τις επενδυτικές ελλείψεις και ν' αναστρέψουν το κλίμα εγκατάλειψης και ερήμωσης, από μόνιμους οικονομικά ενεργούς κατοίκους, που είναι το σημερινό γνώρισμα της περιοχής.

Οι υπηρεσίες της Νομαρχίας Φωκίδας, που αντιμετωπίζουν με επιτυχία το μεγάλο πρόβλημα του οδικού δικτύου, ελπίζουμε ότι θα συμβάλλουν με το ίδιο ενδιαφέρον για την συμπλήρωση της αναπτυξιακής τεχνικής και κοινωνικής υποδομής στην προβληματική ορεινή ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ.

Η ΕΟΚική διακήρυξη, για οικονομική και κοινωνική σύγκλιση σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για εξάλειψη της καθυστέρησης στις περιοχές με τις πιο δυσμενείς συνθήκες ανάπτυξης και ζωής, πρέπει να περάσει από τα λόγια στην πράξη.

Η ορεινή ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ περιμένει την υλοποίηση των διακηρύξεων της ΕΟΚ.

Η ΟΡΕΙΝΗ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑ ΑΠΟΚΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ κ. ΝΙΚΟ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εγκαινιάστηκε, την 16.8.91, το ασφαλτοστρωμένο οδικό δίκτυο, στην περιοχή ΒΡΙΖΕΣ Παρνασσίδας. Η προωθούμενη, με γοργό ρυθμό, βελτίωση του οδικού δικτύου της περιοχής δίνει μια καινούργια προοπτική και μεγαλώνει την ελπίδα για μια συνέχεια, στην τεχνική και κοινωνική υποδομή, που είναι απαραίτητη για την έξοδο από την κρίσιμη υπανάπτυξη της περιοχής.

Τα εγκαίνια έγιναν από τον συντοπίτη Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. ΝΙΚΟ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗ, με την παρουσία του Νομάρχη Φωκίδας κ. ΚΟΝΙΣΤΗ, της Περιφερειάρχης Κας ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, πολλών άλλων επισήμων και μεγάλου πλήθους από κατοίκους της περιοχής.

Στα εγκαίνια παρέστησαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Γεώργιος Πουρνάρας, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Οινοχωρίου κ. Αθανάσιος Ρούλιας και πολλοί Οινοχωρίτες.

από τα κεντρίσματα της μέλισσας, της σφήκας και του μπιμπικιού, μάζευε ελατορέτσινο κι έφτιαχνε χάπια και έμπλαστρα, έφτιαχνε κεραλοιφή και άλλα μαλαχτικά για τα τραύματα και τις πληγές, μάζευε τσάι από τη Γκιώνα, δυόσμο, χαμομήλι, ρίγανη, μέντα και μολόχα και τα έδινε σε όσους υπέφεραν. Παράλληλα με τα ίδια μαγικά του «ήτια» θεράπευε και τις αρρώστιες των ζώων. Ήταν και χωραταζής και παίνευε με αλήθειες και ψέματα τον εαυτό του και τα κατορθώματά του. Κι όταν ήταν ανάγκη συμμετείχε στην ομάδα των κυνηγών του κουναβιού κι έδαζε τον καπνό στην κουφάλα που κατέφευγε το φοβισμένο ζώο, για να πεταχτεί έξω και να το σκοτώσουν οι άλλοι με τα τουφέκια τους. Γι' αυτό ήταν και «Κουναβολόγος».

Όταν οι χωριανοί είχαν ανάγκη, ξύλευαν συντροφιά στο δάσος και έσκιζαν σανίδια και πέταβρα. Καλοί ξυλοκόποι ήταν ο Αποστόλης Ρούλιας, ο Θανάσης Ιω. Ρούλιας (Κόκκαλης) και ο Κώστας Αποστολόπουλος (Γεωργελοκώστας).

Όταν είχαν ανάγκη από κεραμίδια, δούλευαν στα Κεραμιδαριά του Σκλήθρου, στον Κολίγα ή στο Θυμιόγιαννο, κι έπαιρναν σε είδος την αμοιβή τους. Κι όταν ήθελαν ασβέστη, άνοιγαν ασβεστοκάμινο κι έπαιρναν το μερίδιό τους σε είδος.

● ***Πολλά πρέπει να γραφούν ακόμα για την κλειστή και ιδιότυπη οικονομία της εποχής εκείνης. Ο χώρος όμως της εφημερίδας είναι μικρός γι' αυτό θα συνεχίσουμε τη διήγηση σε επόμενο φύλλο.***

ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

*

Ιδιοκτήτης – Εκδότης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Σταδίου 51 – τηλ. 3214871
105 59 ΑΘΗΝΑ

*

Διευθυντής Συντάξεως

ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ

Μενάνδρου 75 – Αθήνα

*

Τυπογραφείο:

Μ. Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑ

Αγησιλάου 18-20, Αθήνα
Τηλ. 5236835

ΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ «ΙΝΤΕΑΛ» ΤΩΝ ΑΦΩΝ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΙ ΞΑΝΑ ΕΝΑ ΥΠΕΡΣΧΟ ΚΟΣΜΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Το εστιατόριο «ΙΝΤΕΑΛ» των Αδελφών Βλασσόπουλοι, έπειτα από το πλήγμα που υπέστη από καταστροφική πυρκαγιά, είναι σήμερα ξανά το πιο σύγχρονο και πολιτισμένο στην περιοχή της Αθήνας. Ένας χώρος αισθητικά υπέροχος. Μια πλούσια ανάλαφρη διακόσμιση που ξεκουράζει. Οι ιδιοκτήτες του δημιουργικοί και ευγενικοί. Το προσωπικό του πάντα πρόθυμο να ικανοποιήσει και τον πιο απαιτητικό πελάτη. Η κουζίνα πλούσια και γευστικά ασυναγώνιστη.

Είναι απόλαυση να βρεθείς με τη συντροφιά σου για ένα πλούσιο γεύμα στο ζεστό και χαρούμενο περιβάλλον του ΙΝΤΕΑΛ. Στον πολιτισμένο αυτό χώρο του ΙΝΤΕΑΛ βρέθηκαν και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας για να χαρούν το λαμπρό περιβάλλον του εστιατορίου, να γευθούν τα εδέσματα της υπέροχης κουζίνας του και να ευχηθούν ΚΑΛΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ στους ιδιοκτήτες του. Ένα μεγάλο μπράβο τους ανήκει για το νέο λαμπρό τους δημιούργημα.

Είναι μια πολύτιμη ευχάριστη εμπειρία να γευματίσεις με την παρέα σου στο ΙΝΤΕΑΛ.

ΛΑΜΠΡΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Με μεγαλοπρέπεια και θεία κατάνυξη γιορτάστηκε στις 24 Νοεμβρίου η μνήμη της μεγαλομάρτυρος Αγίας Αικατερίνης πολιούχου και προστάτιδας του χωριού μας.

Η αθρόα προσέλευση Οινοχωριτών, από όλα τα αστικά κέντρα, αλλά και πολλών φίλων του χωριού μας, θύμισαν τις παλιές καλές ημέρες όταν η Κοινότητα πλημμύριζε από ζωή και κίνηση.

Το πυκνό Εκκλησίασμα, η σε μνή αγία μορφή της πανέμορφης νύμφης του Χριστού που υπερείχε σε φυσική ωραιότητα και ανθρώπινη σοφία, η πανηγυρική ιεροτελεστία, με την καθιερωμένη αρτοκλασία, πρόσφεραν ώρες θείας μυσταγωγίας. Μία ετήσια γιορτή που αποτελεί ένα πανοινοχωρίτικο προσκλητήριο προσευχής και επικοινωνίας, εκεί στον περίγυρο της Αγίας ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΔΥΟ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛ. Π. ΣΤΟΦΟΡΟΥ

Α' «ΔΩΡΙΕΙΣ»

Ο ποιητής στο έμμετρο αυτό ιστορικό δράμα –έργο που μάλλον «έπος» θα μπορούσε να χαρακτηριστεί με τους 5.311 στίχους του– προσπαθεί να αναπαραστήσει την παρουσία των Δωριέων στην περιοχή, αρχίζοντας από την παρουσία τους στην Εστιαιώτιδα (Πύθιο) της Θεσσαλικής Γης.

Με ελεύθερο στίχο και με καταπληκτική δεξιοτεχνία ο ποιητής διατυπώνει τις ιστορικές του αντιρρήσεις στην Ιλιάδα του Ομήρου και τις φιλοσοφικές του αντιλήψεις στα δρώμενα του Τρωικού Πολέμου και της εποχής εκείνης.

Ο μύθος των Ατρειδών και η εγκληματική τους συμπεριφορά, τόσο κατά τη διάρκεια της Εκστρατείας της Τροίας, όσο κι έπειτα από αυτήν, αποτελεί για τον ποιητή, κίνητρο για την πορεία των καταλοίπων της Φυλής του Δώρου, που γλύτωσαν από τις φονικές μάχες της Τροίας, για να πορευτούν, προς τη γενέθλια Γη και να εγκατασταθούν στη Γη των Δρυόπων, ανάμεσα στην Οίτη, τον Καλλίδρομο και την Ασέληνο, όπου θα ιδρύσουν τη Δωρική Τετράπολη, Ερινεό, Βοίον, Κυτίνιο, Πίνδο και στη συνέχεια να προχωρήσουν στην κατάληψη του Μαντείου των Δελφών, μυημένοι στα μυστήρια του Απόλλωνα.

Ο ποιητής –σαν ψυχίατρος που είναι– ψυχογραφεί όλα τα πρόσωπα του δράματος με θαυμαστή περιγραφή, ακολουθώντας την Απολλώνεια φιλοσοφία, για να καταλήξει με πεζό λόγο, σε διάλογο των ψυχών που κρίνουν στον άλλο κόσμο, τα γεγονότα της επίγειας ζωής.

Αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι ο ποιητής προσθέτει «ποιητική αδεία» τρεις νέες Μούσες, οι οποίες τελικά γίνονται δώδεκα. Την «Εικαστώ» για τις Εικαστικές Τέχνες, τη «Γραφητώ» για τη Γραφή και την «Τεχνητώ» για τα γεννήματα της ανθρώπινης Τέχνης, Μούσες της σύγχρονης εποχής.

Π. Κ. Π.

Β' «ΜΝΗΜΕΣ»

Με το λυχνάρι της Μνήμης ο ποιητής ψάχνει και βρίσκει τις πηγές της νιότης του, στο χωριό που γεννήθηκε, το Καστέλλι και στο χωριό που παράλληλα έζησε τα παιδικά του χρόνια, το Οινοχώρι.

Θυμάται πρόσωπα, πράγματα, γεγονότα, τοποθεσίες, ήθη, έθιμα και με ποιητική άνεση καταγράφει τις μνήμες του. Και είναι πολύ συγκινητικό, φυλλομετρώντας και διαβάζοντας τις σελίδες του, να θυμόμαστε όλοι κάποιες στιγμές της παιδικής μας ζωής –της νιότης κατά τον ποιητή, –που ζωντανεύουν με νοσταλγία περασμένα βιώματα.

Π. Κ. Π.

ΤΟ ΨΗΛΟ ΚΟΤΡΩΝΙ

Ποιανού Θεού το χέρι σ' έχει κτίσει
απέναντι στην κρουσταλλένια θρύση
να στέκεσαι ορθό κι αντρειωμένο
ψηλό κοτρώνι, γρανίτινο και δοξασμένο;

Σύμβολο ιερό στέκεις μπροστά
και του χωριού το έμβλημα έχεις γίνει
για να θυμίζεις στους απογόνους των Δρυόπων
τα όσα αντίκρυσες στο διάβα των αιώνων.

Βράχε! Κράτα γερά και μην τρομάζεις
απ' των ανθρώπων την πυγμή μη φοβηθείς,
είσαι γενναίος και τρανός, θα το αντέξεις
αν κάποιος για σε, κακό θε να σκεφθεί!

Είσαι κομμάτι του Θεού, θα τους το πεις
κι απ' των ανθρώπων τα φουρνέλλα,
Τιτάνα, δεν θα γρεμιστείς!
Κι όποιος το χέρι του απάνω σου απλώσει
σκληρά με την ζωή του θα πληρώσει!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Π. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΜΑΣΤΟΡΟΙ ΤΕΧΝΙΤΕΣ... & ΜΑΓΟΙ

Του Π. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ας όρεθούμε στα παληά χρόνια. Πριν από τον Πόλεμο. Κι ας θυμηθούμε τη ζωή του χωριού. Έτσι για να τη μεταδώσουμε στους νεώτερους που δεν την έζησαν. Τότε που το χωριό είχε 300 κατοίκους.. που καλλιεργούσαν τα κτήματά τους από το σταθμό του Μπράλλου ως την «Ψηλή Ράχη». Αχάραγα ξυπνού σαν για να ξεκινήσουν για τις δουλειές. Και το όράδυ νύχτα σχεδόν ξαναγυρνούσαν στο σπίτι. Το αλέτρι όργωνε τη Γη, τα αμπάρια γέμιζαν με δημητριακά. σιτάρι. κριθάρι. καλαμπόκι. όρώμη. όσπρια. οι αγυρώνες με σανά. τριφύλλι και άχυρα και τα όαρέλια με κοκκινέλι από τ' αμπέλια του χωριού. ξακουστό κρασί σε όλη την περιοχή ως τον Κονιάκο. το Λεκαδίτι. τη Μουσουνίτσα και τη Χαμίρανη.

Από την εκλεκτή ποιότητα και την ποσότητα του κρασιού, άλλαξε το χωριό και τ' όνομά του. Βαφτίστηκε μέσα στο κρασί! Και το 1928 από Άνω Κάνιανη, έγινε «ΟΙΝΟΧΩΡΙ».

Τα ζωντανά. πρόβατα, γίδια, δόδια. μουλάρια και γαϊδουράκια, ήταν οι απαραίτητοι σύντροφοι και υπηρέτες κάθε οικογένειας, απαραίτητο συμπλήρωμα της αγροτικής ζωής. Η οικονομία του χωριού ήταν αυστηρά κλειστή οικονομία. Κάθε οικογένεια εξοικονομούσε ό.τι χρειαζόταν για όλο το χρόνο από τη Γη και τα ζωντανά. Ό.τι της έλειπε το έόριζε με ανταλλαγή. Οι πατάτες και τα φασόλια γίνονταν λάδι, ελιές, νήματα, μπογιές. Μετρητά είχαν ελάχιστοι. Μόνο όσοι ήταν μισθωτοί, εργάτες σε ξένα έργα, εποχιακοί γαλατάδες στην Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη, οι τεχνίτες που δούλευαν έξω από το χωριό είχαν χρήματα, καθώς και οι τσοπάνηδες τις εποχές που πουλούσαν τα κτηνοτροφικά προϊόντα τους, αρνιά. κατσίκια. τυρί, δούτυρο. μαλλιά. Οι κτηνοτρόφοι ήταν και οι περισσότεροι. Ως 4.000 γιδοπρόβατα δόσκαγαν στον Κανιανίτικο τόπο. Τα κουδούνια, τα τσοκάνια και τα κύπρια αχολογούσαν στις ρεματιές και στα ρόγγια.

Αυτή όμως η κλειστή οικονομία, απαιτούσε και την ικανοποίηση τόσων άλλων αναγκών εκτός από τη διατροφή. Κάθε σπίτι είχε ανάγκη από ρουχισμό. σκεύη, εργαλεία, αλέτρια, τσαπιά, τσεκούρια, δαρέλια, ποδεσιά, ξυλεία, σαμάρια για τα ζώα, καπιστράνες, μπαλτίμια και άλλα δερμάτινα είδη, και τόσα άλλα απαραίτητα πράγματα για την καθημερινή ζωή.

Έτσι αναγκάζονταν οι ίδιοι οι κάτοικοι, να κάνουν μόνοι τους, όσες δουλειές μπορούσαν, ανάλογα με τις δυνάμεις τους και την ηλικία τους. Έκοόαν την ξυλεία που χρειάζονταν για τα σπίτια τους, συντροφικά έσκιζαν τα σανίδια και τα πέτάρα, έόγαζαν από την καρδιά της όελανιδιάς τις δόγες για τα όαρέλια, έόαζαν φόλες και μπάλωναν τα παπούτσια τους (αυτά που φόραγαν στις γιορτές και στην Εκκλησία!), έφτιαχναν τα τσαρούχια τους, τα σαμάρια και τα εξαρτήματα της σαγής των ζώων, πετάλωναν τα μουλάρια τους, κι έκαναν όποια άλλη δουλειά περνούσε από το χέρι τους.

Σιγά - σιγά όμως μερικοί εξειδικεύτηκαν σε ορισμένες δουλειές και άρχισαν επαγγελματικά να εξυπηρετούν τους άλλους. Έτσι έχουμε μικροεπαγγέλματίες από μέσα από το χωριό.

Ο Γύφτο - Χρήστος (Χρήστος Νικολάου) ήταν ο σιδεράς του χωριού. Στο καμίνι του επισκενάζονταν όλα τα εργαλεία του γεωργού, υνιά, τσαπιά, τσεκούρια. Ο χτύπος του σφυριού του στο αμόνι, ακουγόταν ως πέρα στις ράχες, μαζί με το τραγούδι του. Κάποια μέρα εξαφανίστηκε όμως από το καμίνι του. Άγνωστο πώς και πού. Πολλά ειπώθηκαν.

Ύστερα από χρόνια τον διαδέχθηκε στο εργαστήρι ο γαμπρός του Θεμιστοκλής Αποστολόπουλος. Στο μεσοδιάστημα σιδεράς στο χωριό ήρθε ο Πολύχρονος από τη Σεγδίτσα. Εγκατέστησε το καμίνι του στο σπίτι των Καλογεραίων κι εμείς χαιρόμασταν να παρακολουθούμε το κατακόκκινο σίδερο, να πλάθεται σιγά - σιγά κάτω από τα χτυπήματα του σφυριού, να γίνεται εργαλείο, που το δούταγε ύστερα στη σκάφη με το νερό για να το δάψει. Κι εμείς φεύγαμε μακρυά να φυλαχτούμε από τις σπίθες που πέτάγε το λυωμένο μέταλλο και τις πιτσιλιές που πέτάγε το νερό όταν ο μάστορας δούταγε μέσα το ζεστό σίδερο. Η χαρά μας ήταν όταν ώρες - ώρες μας άφηνε να τραόάμε το φυσερό, που δυνάμωνε τη φωτιά, που έκαιγε ξυλοκάρδουνα, όγαλμένα από τους ίδιους τους χωριανούς.

Οι μπακάληδες του χωριού ο Γεροβανάσης Πουρνάρας και ο Γιώργης ο Ρούλιας είχαν απ' όλα στα μαγαζιά τους. Ήταν... σαν τα σημερινά σούπερ - μάρκετ. Έόριζαν από καραμέλες και ζαχαρένια τσολιαδάκια μέχρι ρετσινόλαδο, τσιρότα και έμπλαστρα, από ρύζι και μακαρόνια μέχρι καρφοπέταλα, από σαρδέλες μέχρι παραμάνες και κουμπιά, από μπογιές και νήματα μέχρι καμιολίες και μολυδοκόντυλα. Ό.τι ζητούσες θα τό όρισκες. Αν είχες χρήματα πλήρωνες. Αν όχι έπαιρνες όερεσέ, και ο μπακάλης χρέωνε τη μερίδα σου στο χοντρό διόλιο που έγραφε τα όερεσέδια. Οι δυο αυτοί μπακάληδες ήταν πάντα και πολιτικοί αντίπαλοι. Καθένας με το δικό του Κόμμα, το δικό του υποψήφιο. Κι όταν γίνονταν εκλογές καθένας τους προσπαθούσε να δώσει στο Κόμμα του τους περισσότερους ψήφους. Στα πολιτικά τρώγονταν όπως γινόταν σ' όλα τα χωριά.

Ο Γιώργης ο Ρούλιας ήταν εκτός από μπακάλης και μάστορας. Πολυτεχνίτης. Χτίστης, μαραγκός, σοβατζής και μπαλωματής. Δεν ήταν δουλειά που να μην την έκανε. Αρκεί να τον είχες ανάγκη και να τον φώναζες. Ήταν και χωρατατζής, με τα αστεία του και τις διηγήσεις του.

Ραφτάδες ήταν ο Μήτσος Κασδής, τ' αδέλφια Παναγιώτης και Γιάννης Τσατσαρώνης και ο Θανάσης Κοτσιμπός. Ο Παναγιώτης Τσατσαρώνης το χειμώνα πήγαινε και έρραόε στις Βραστιμίτες της Λειόαδιάς και ο αδελφός του Γιάννης πήγαινε στο Χλειποτσάρι της Θήόας. Την άνοιξη γύριζαν με το «καζάντι» και δούλευαν στο χωριό.

Για τα όαρειά ρούχα όμως, σκουτιά και καπότια, έρχονταν στο χωριό και δούλευαν οι «καποτάδες», Κεφαλλάδες το επώνυμο, από την Ορεινή Ναυπακτία. Αυτοί πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι με τη σειρά, έτρωγαν, έπιναν και έρραόαν. Γι' αυτούς υπάρχουν ένα σωρό ιστορίες και ανέκδοτα. Ολημερίς όπως δούλευαν, στο μεγάλο χώρο του σπιτιού, μάθαιναν τα πάντα για το χωριό, παρακολουθούσαν τη νοικοκυρά στις δουλειές και τη μαγειρική της, κι αλάργα κουβέντιαζαν με τους καλφάδες και την παρέα τους.

Χτίστες ήταν ο Γιώργης ο Ρούλιας που αναφέραμε παραπάνω, ο γαμπρός του Κώστας Αποστολόπουλος και τα αδέρφια του Θεμιστοκλής και Γιώργος Αποστολόπουλος (Γεωργελαίοι) και ο Δ. Γιαννούλης (σώγαμπρος στο χωριό). Από τα χέρια τους έχουν περάσει αρκετά χτισίματα, σπιτιών και όοηθητικών χώρων. Όμως ολοκληρωμένες οικοδομές κατασκεύαζαν χτίστες Ηπειρώτες που με την παρέα τους (καμιά δεκαριά όλοι μαστόροι και όοηθοί) έχτισαν πολλές οικοδομές στο χωριό. Ένας τέτοιος μάστορας ήταν και ο ΜαστροΣωτήρης που έχτισε με την παρέα του και την «Ευαγγελίστρια» στο Κοτρώνι.

Ο ΜπάρμπαΓιάννης ο Πασπέλας (Κοτσιμπός) ήταν ο λατόμος του χωριού. Γκρέμιζε τους όράχους, έσπαγε τις κοτρώνες κι από τα χέρια του όγήκαν όλες οι πέτρες, που χτίστηκαν τα περισσότερα σπίτια και οι εκκλησίες του χωριού. Τα φουρνέλα, η παραμίνα και το όαρύ ήταν παιγνίδι γι' αυτόν. Είχε γκρεμίσει ολόκληρους όράχους για να όγάλει την πέτρα που του παράγγελναν για το χτίσιμο κάποιου σπιτιού. Στο γκρέμισμα του όράχου δεν υπήρχε κανένα εμπόδιο γι' αυτόν. Ήταν όμως και ο μάγος του χωριού. Με τα «ήτια» του, τα φτερά του αητού, το πουκάμισο του φιδιού, τα διάφορα όότανα που γνώριζε και τα άλλα μαγικά που έκανε, θεράπευε αρκετές ψυχικές και σωματικές αρρώστιες, τον αόασκαμό, το αμπόδεμα, την αδυναμία, την κρούπα, τα πρηξίματα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Συνεστίαση του Συλλόγου θα γίνει την 20ή Μαρτίου, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9 μ.μ. στό κέντρο «ΚΟΝΑΚΙ», Διοχάρους 11 (πίσω από το Ξενοδοχείο Χίλτον). Όσοι επιθυθούν να παρευρεθούν στη συνεστίαση – συνάντηση, θα πρέπει να δηλώσουν στο Σύλλογο τη συμμετοχή τους το αργότερο μέχρι 14 Μαρτίου. Δηλώσεις στα τηλέφωνα: 32.14.871 ή 68.22.695 κ. Παπαπαναγιώτου, 63.95.907 κ. Πουρνάρας, 52.24.876 κ. Ρούλιας.